Tro Och Tvivel

Håkan Hellström

'94 hade jag ett fast jobb på Pålls bagerier
Tills jag började med tequila och blev trummis i en ny orkester
Och sen sa de på Pålls att några skulle gå
Och det betydde Karl-Johan, Andreas och jag
Jag hade inga barn då
Men Karl-Johan hade två så det tog hårt på honom

Det var nästan alltid svart i tankarna på Långedragspaviljongen
Där jag nästan alltid satt med pensionärerna
Under båtsäsongen
Och vi såg på de unga och glömska
I båtar och i varandras armar
Och tänkte "Skuld och lidande väntar på er fortfarande"

Har gått på knä så många år i den här staden
Men jag svär att jag hörde Frälsningsarmén sjunga om att lämna allt
Bakom sig, första gången jag såg dig
Och jag svär att jag hörde lastbilar från E4:an dundra förbi där utanför
Natten vi kysste all skit vi gått igenom här adjö

Lena ville ifrån kranarna och indieklubbarna
Det var då Lena, nu vill jag alltid stanna
Och min lille son ler mot manshororna
När vi går förbi hand i hand vid Fiskekyrkan
Åh ändå, Hurricane
När de skrev om mig i tidningen sa du som det var
"Glöm det aldrig Håkan, parkbänken är aldrig långt borta"

Men den gamla goda tiden, nu kommer den aldrig tillbaka
Men jag svär att varenda fyllo på varenda bänk i vartenda hörn
Hälsade på oss, natten jag fann dig
Och jag svär att jag aldrig sett stjärnorna tydligare ovanför
Natten vi kysste all skit vi gått igenom här adjö
Adjö

Tištěno z pisnicky-akordy.cz

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!